

LAS FIESTAS EUSKARAS

DE

SAN JUAN DE LUZ

Las fiestas euskaras organizadas en San Juan de Luz bajo los auspicios del ilustre euskarólogo Mr. Antoine d'Abbadie, con el concurso del Ayuntamiento de dicha villa, han alcanzado un éxito que ha superado las esperanzas de todos.

De dichas fiestas nos ocupamos por extenso en otro lugar de este mismo número, y queriendo antes publicar las composiciones en bascuence que han sido laureadas, empezaremos por la bellísima del señor Iraola que ha obtenido el primer premio, consistente en *un mackilla y una onza de oro*.

¡GAISUAK!

(NERE ADISKIDE PEDRO SOPELARTE-RI ESKEÑIA)

Aize izoztu beldurgarriya
 Gallendutzen zan indarrez;
 Mendi altuak, kanpo zabalak
 Jantziyak zeuden elurrez;
 Eguzkiyaren begiratuba
 Etzan arpegi ederrez,
 Chori alegre kantari ayek
 Etziran ikusten errez,
 Nonbait gaisuak gordeta zeuden
 Elurtiaren beldurrez.

Zugazti baten adar ertzian
Guztizko kontuz gordiak,
Choricho batek zeukan kabiya
Eta kabiyan umiak;
Amak beraren egal azpiyan
Estali arren tristiak,
Ume erbalak arkitzen ziran
Gaisuak otzak pasiak,
Eta chioka dardar ikaraz
Iya illian gosiak.

Egaa zabalez eta koajez
Aldendutzen da kabitik,
Kanpo elurrez estali artan
Zerbait billatzia gatik;
Baña ¡ai! baratz polit ayetan
Etzan arkitzen lorerik,
Ala choricho koajetsua
Sayatutzen zan alperrik,
Zeren janari guziyak zeuden
Elur azpiyan gorderik.

Ogi apur bat arkitu eta
Tristia guztiz kontentu,
Egaa biziyan umietara
Beriala zan jiratu:
¡Zer poza senti ote zuben ark
Zitzayonian eratu!
Ala choriyak mokuen puntan
Ura zubenian artu,
Zugaztiraño irichi nayan
Etzan gaisua geratu.

Ama leyala allegaturik
Arbolen aldamenara,
Tunpadako bat ordubanchen zan
Bazter batetik atera;
Egalak oso purrukatu ta

Eroritzen zan gaiñ-bera,
Bere kabiya zeukan arbolcho
Zugaztiyaren oñera,
Nagiyak jua balitz bezela
Illa elurren gañera.

Eiztari bat ¡ai! bere eizari
Kontentu aundiz begira,
Egite eder arren pozian
Kantari dua errira;
Chori chikiyak beti chioka
Artian bizi badira,
Isildu gabe penagarriyak
Aizera ariko dira,
Amari deika, noiz biurtuko
Ote zayoten kabira....

Egun sentiyeen argi berriyak
Kantuz agurtzen diranak,
Etziran entzun goiz triste artan
Lenaz entzuten ziranak;
Kabiyan epel beren amakiñ
Gutziz kontentu zeudenak,
¡Ai! chori chiki eziñ egonak
Lenago arren gizenak,
Gau luze artan gosiak eta
Otzak ill zituen denak.

Eguzkiyaren indarrak gero
Bultzarik, aize chistuak,
Etziran asko pozkiratutzen
Zugaztiko umechuak;
Ume zurtzaren gisa lajiak
Ziran, eiztari gaistuak,
Nola etzuten zeñek emanik
Lengo atsegin gozuak,
¡Amarik gabe nola biziko
Ziran umiak?... ¡Gaisuak!

VICTORIANO IRAOLA.

